Eelmisest tabelist nähtub, et meile välismaalt toodavate toitainete hinnad on võrreldes eelmiste aastatega 1932. a. koguni tõusnud. See on seletatav meie 1932. a. suuresti tõstetud tollidega, eriti suhkrult. Söötainete ja tööstussaaduste tooma hinnad on aga langenud.

Meie viimakaupade hinnad on langenud kõigi eeltoodud kaubarühmade juures.

Tõsist tähelepanu väärib asjaolu, et meil toitainelised toomakaubad on tunduvalt kallimad kui viimakaubad. Selline vahekord vähendab suuresti meie siseturu ostujõudu, süvendades seega omalt poolt majanduskriisi. Tööstussaaduste juures on küll lugu vastupidine, kuid mitte meie tarbija kasuks, sest kaitsetollide, monopolide ja valuutakitsenduste tõttu ta on sunnitud ostma kodumaa tööstuse viimakaupu, mis aga on k a l l i m a d kui vastavad välismaa kaubad toomakaupadena. Küll on aga selline hindade olukord kasulik meie tööstureile, kes saavad siseturul oma kaupade eest k a l l i m a t hinda kui välisturul.

Tooma- ja viimakaupade hindade üldindeks oli meil:

1932	1931	1930
83	91	102

Seega näitavad ka meil 1932. a. kaupade hinnad eelmise aastaga võrreldes ümmarguselt 10%-list langust, s. o. umbes sama palju kui keskm. hinnalangus maailmaturul 1932. a.

Talundite ostu- ja müügihindade liikumine Eestis.
(1927./29. a. keskm. = 100).

Aastad	Ostu-ained	Müügi-ained	Vahe ostu- ja müügiainete vahel
1932	73	44	29
1931	81	62	19
1930	88	80	8
1929	101	100	1

Eesti kroonika 1932 , lk. 52